

Junák – svaz skautů a skautek ČR

Hlavní kapitanát vodních skautů

Vyhláška Hlavního kapitanátu vodních skautů č. 7/2010 o kvalifikacích vodních skautů

1. Úvodní ustanovení

- (1) V souladu s Řádem pro vzdělávání činovníků a činovnic Junáka (dále jen ŘVČČJ) a Řádem vodních skautů upravuje tato vyhláška pravidla pro vykonávání kapitánské zkoušky a dále obsah a pravidla pro vykonávání zkoušky vodáckého minima.

2. Kapitánská zkouška

- (2) Obecná pravidla pro konání kapitánských zkoušek stanovuje kapitola 7 ŘVČČJ.
- (3) Kapitánská kvalifikace je přiznávána na základě složení zkoušky, kterou nelze složit bez úspěšného absolvování praktické části. Obsah kapitánské zkoušky je stanoven přílohou ŘVČČJ. Všechny podmínky zkoušky je třeba splnit do 24 měsíců od jejího zahájení, jinak se musí uchazeč znovu přihlásit k nové zkoušce.
- (4) Pořadatelem kapitánských zkoušek je Kapitanát vodních skautů nebo Kapitánská lesní škola vodních skautů.
- (5) Zkušební komise je nejméně tříčlenná (včetně předsedy). Zkušební komisaře pro kapitánskou zkoušku jmenuje HKVS na návrh výchovných zpravodajů HKVS, krajských kapitánů či vůdce KLŠVS. Po jmenování vydá HKVS komisařům oprávnění. Seznam jmenovaných zkušebních komisařů je přílohou této vyhlášky a může být průběžně aktualizován.
- (6) Po ukončení zkoušek zašle předseda zkušební komise výchovnému zpravodaji HKVS seznam úspěšných absolventů a požádá o vydání kapitánských dekretů.
- (7) Soupis všech absolventů kapitánské zkoušky vede výchovný zpravodaj HKVS.

3. Zkouška vodáckého minima (Kapka)

- (8) Cílem zkoušky vodáckého minima je prokázat, zda je kandidát schopen vést a řídit vodáckou činnost na plavidlech poháněných pádly na vodě obtížnosti max. WWII, a to zejména z hlediska znalosti právních předpisů, metodiky plavby a bezpečnosti a ochrany zdraví. Zkouška vodáckého minima nenahrazuje kapitánskou zkoušku.
- (9) Úspěšné složení zkoušky vodáckého minima vede k získání Osvědčení o způsobilosti k vedení vodácké činnosti skautského oddílu. Zkoušku vodáckého minima nelze složit bez úspěšného absolvování praktické části. Zkouškám by měl předcházet kurz. Obsah zkoušky vodáckého minima je stanoven přílohou této vyhlášky.

- (10) Uchazeč o zkoušku vodáckého minima musí mít složenou čekatelskou zkoušku a musí umět plavat (potvrzuje formou čestného prohlášení).
- (11) Pořadatelem kurzu a zkoušek vodáckého minima je každá organizační jednotka sdružující vodní skauty.
- (12) Zkušební komise je nejméně tříčlenná (včetně předsedy). Zkušební komisaře pro zkoušku vodáckého minima jmenuje HKVS na návrh výchovných zpravodajů HKVS nebo krajských kapitánů, a to vždy ad hoc. Předseda komise musí mít instruktorskou kvalifikaci a složenou kapitánskou zkoušku, členové komise kapitánskou zkoušku nebo ekvivalentní „civilní“ kvalifikaci. Po jmenování vydá HKVS komisařům oprávnění.
- (13) Po ukončení zkoušek zašle předseda zkušební komise výchovnému zpravodaji HKVS seznam úspěšných absolventů a požádá o vydání Osvědčení o způsobilosti k vedení vodácké činnosti skautského oddílu.
- (14) Soupis absolventů zkoušky vodáckého minima vede výchovný zpravodaj HKVS.
- (15) V případě nejasností se přiměřeně použijí ustanovení kapitoly 7 ŘVČČJ.

4. Závěrečná ustanovení

- (16) Tato Vyhláška byla schválena Hlavním kapitanátem vodních skautů dne 3. 2. 2010. Vyhláška vstupuje v platnost dne 22. 2. 2010. K tomuto dni se zrušuje dosavadní znění předpisů HKVS ke kapitánské zkoušce a zkoušce vodáckého minima (Kapka). Změny a doplnění vyhlášky schválil Hlavní kapitanát vodních skautů dne XX. XX. 2011.

Mgr. Pavel Bár
přístavný HKVS

Mgr. Vladimír Cvrček
hlavní kapitán VS

Přílohy:

Příloha č. 1 – seznam zkušebních komisařů kapitánské zkoušky

Příloha č. 2 – obsah zkoušky vodáckého minima

Vyhláška Hlavního kapitanátu vodních skautů č. 7/2010 o kvalifikacích vodních skautů

Příloha č. 2 – obsah zkoušky vodáckého minima

1) Právní normy:

1. Vodní zákon, Zákon o vnitrozemské plavbě
2. Řád plavební bezpečnosti
3. Vnitřní směrnice Junáka o činnostech na vodě

2) Kanoistika:

1. Lodě (plavidla):
 - druhy, názvosloví, konstrukce a materiál
 - použití, plavební vlastnosti
 - opravy
 - doprava (navazování)
2. Teorie a metodika plavby lodí poháněných pádly (pramice, kanoe, kajak, raft, (veslice)):
 - výzbroj a výstroj, příprava
 - nastupování a vystupování, přenášení
 - způsob pohonu a řízení
 - organizace plavby, povelová technika
 - uložení nákladu (bagáže)
 - základy pravidel závodů a soutěží
3. Vody (řeky, jezera):
 - topologie a topografie (názvosloví, kilometráž a mapa, význam pro plavbu, činnost)
 - vhodné řeky pro puťák i úseky pro víkendovky
 - vodní stavby (účel, konstrukce a materiál, význam pro plavbu, způsob překonání)
 - specifické podmínky („zálužnosti“) tekoucích vod a jejich překážek, specifické podmínky rozlehlých vodních ploch
4. Praxe:
 - ovládá loď s posádkou i v singlu, projede úsek WWII
 - řídí plavbu více lodí jasnými rozkazy

3) Bezpečnost a ochrana zdraví:

1. Teorie:
 - filosofie bezpečnosti
 - bezpečnostní zásady při plavbě a plavání
2. Zdraví a hygiena:
 - specifická zdravotní rizika (prevence a první pomoc, zdravotní péče a osobní hygiena)
 - stravování a hygiena potravin na puťáku
3. Technika:
 - záchranné pomůcky
 - záchrana tonoucích
 - plavání na divoké vodě (v peřejích)
 - záchrana na tekoucí vodě (posádky i plavidla)
4. Praxe:
 - předvede záchranu tonoucího
 - předvede s posádkou záchranu převržené lodě